

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Mesečnine prejema upravništvo (administracija) in ekspedicijska, Semeniške ulice št. 2, II., 30.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 239.

V Ljubljani, v petek 17. oktobra 1890.

Letnik XVIII.

Deželni zbor kranjski.

(Druga seja, dne 17. oktobra.)

Deželni glavar otvoril sejo ob 1/2 11. uri. Ko je bil prečitan zapisnik prve seje, naznanja predsednik dopis deželne vlade, da je zakon o povzdigi živinoreje dobil Najvišje potrjenje; dalje naznanja več prošenj, ki so se izročile finančnemu in gospodarsko-upravnemu odseku.

Deželni odbor je predložil poročila o proračunu deželnega zaklada za l. 1891., o proračunu normalno-šolskega zaklada za l. 1891., o zgradbi deželnega gledališča in o preložitvi ceste čez Bogenšperk.

Ustanovni zakladi.

V imenu finančnega odseka poroča poslanec kanonik Klun o računskih sklepih ustanovnih zakladov za l. 1889. in o proračunih za leto 1891. Imovina:

1. Dijaški zaklad. Pri tem zakladu je doraslo v letu 1889. glavnic na novo vsprejetih ustanov vkupe 131.317 gld. 13 kr. Čista imovina koncem l. 1889. je znašala 857.175 gld. 12 1/2 kr. in se pomnožila za 139.224 gld. 40 kr.

2. Splošni dekliški zaklad. Imovina je znašala 25.140 gld. 92 1/2 kr. in se je pomnožila za 51 gld. 62 1/2 kr.

3. Dullerjev dekliški zavod. Imovina je znašala 11.564 gld. 24 kr., pomnožila se je za 405 gld. 28 1/2 kr.

4. Saurau-ov zaklad za maše. Imovina 2951 gld. 50 1/2 kr.

5. Glavarjev zaklad. Imovina 205.458 gld. 11 kr. in se je pomnožila za 3760 gld. 2 kr. — Pri tem zakladu omenimo, da deželni odbor pripravlja poročilo o zgradbi bolnišnice v Komendi.

6. Sirotinski zaklad. Imovina 395.254 gld. 57 1/2 kr., pomnožila se je za 2126 gld. 34 1/2 kr.

7. Učiteljski zaklad. Imovina 18.187 gld. 12 1/2 kr., pomnoženje 2074 gld. 88 1/2 kr.

8. Ilirski ustanovni zaklad za slepe. Imovina 6904 gld. 99 kr., pomnoženje 233 gld. 33 kr.

9. Cesarice Elizabete ustanova za invalide. Imovina 9825 gld. 83 1/2 kr., pomnoženje 43 gld. 86 kr.

10. Postojinske jame ustanova za invalide. Imovina 942 gld. 50 kr., pomnoženje 98 kr.

11. Trevisinijeva ustanova za invalide. Imovina 2127 gld. 16 kr., pomnoženje 1 gld. 30 kr.

12. Metelkova ustanova za invalide. Imovina 939 gld. 75 kr., pomnoženje 90 kr.

13. Ustanova ljubljanskih gospej za invalide št. I. Imovina 1602 gld. 85 kr.

14. Ustanova ljubljanskih gospej za invalide št. II. Imovina 11.333 gld. 99 1/2 kr., pomnoženje 36 gld. 55 kr.

15. Kalistrov zaklad. Imovina 86.214 gld. 97 kr., pomnoženje 74 gld. 29 kr.

16. Holdheimov zaklad za gluhoneme. Imovina 17.203 gld. 38 1/2 kr., pomnoženje 211 gld. 6 1/2 kr.

17. Wolfov zaklad za gluhoneme. Imovina 44.563 gld. 95 1/2 kr., pomnoženje 1823 gld. 38 1/2 kr.

18. Dr. Lovra Tomana zaklad. Imovina 8171 gld. 33 kr.

19. Hansa Engelshauserja zaklad. Imovina 26.755 gld. 2 1/2 kr., zmanjšala se je za 34 gld. 72 kr.

20. Flödniggov zaklad za slepe. Imovina 82.720 gld. 48 1/2 kr., pomnoženje 961 gld. 99 kr.

21. Josipine Hotschevarjeve podporna ustanova. Imovina 28.196 gld.

Vsa imovina ustanovnih zakladov je znašala koncem 1889. leta vkupe 1.843.233 gld. 83 1/2 kr. in se je v primeri z imovino l. 1888. pomnožila za 179.191 gld. 49 kr.

Proračuni ustanovnih zakladov.

Potrebščina dijaškega zaklada za l. 1891. znaša 35.942 gld., pokritje 36.715 gld., presežek 773 gld.

Potrebščina splošnega dekliškega zaklada znaša 997 gld., pokritje 1048 gld., presežek 51 gld.

Dullerjevega zaklada potrebščina znaša 498 gld., pokritje ravno toliko.

Saurau-ovega zaklada potrebščina znaša 126 gld., pokritje ravno toliko.

Glavarjevega zaklada potrebščina znaša 4858 gld., pokritje 8163 gld., presežek 3305 gld.

Sirotinskih zakladov potrebščina znaša 16.118 gld., pokritje 16.860 gld., presežek 742 gld.

Učiteljskega zaklada potrebščina znaša 686 gld., pokritje 766 gld., presežek 80 kr.

Ilirskega zaklada za slepe potrebščina znaša 165 gld., pokritje 296 gld., presežek 132 gld.

Cesarice Elizabete ustanove za invalide potrebščina znaša 370 gld., pokritje 406 gld., presežek 36 gld.

Postojinske jame ustanove potrebščina znaša 38 kr., pokritje 39 kr., presežek 1 gld.

Trevisinijeve ustanove potrebščina znaša 100 gld., pokritje 101 gld.

Metelkove ustanove potrebščina znaša 38 gld., pokritje 39 gld.

Ustanove ljubljanskih gospej za invalide št. 1 potrebščina znaša 67 gld., pokritje ravno toliko.

Ustanove ljubljanskih gospej za invalide št. 2 potrebščina znaša 437 gld., pokritje 474 gld., presežek 37 gld.

LISTEK.

Radinje.

Zgodovinska povest Jana Podhajského. — Poslov. V. Ž.

X.

Leto 1420. je bilo krvavo, leto krutih vojsk. To leto so izkusila mesta in vasi južnega Češkega vso grozo domače in verske vojske. Mesta Vodnjane, Prahatice, Lomnice, Bistrica in druga so ležala upeljena in prebivalstvo pobito od Žižkovih čet skoro do poslednjega moža. Kdor se ni hotel odreči stari veri in se postaviti pod črni prapor z rudečim ke-lhom, bil je oropan, dom njegov zažgan, ubit brez usmiljenja. Prizanesli niso niti starčkom, niti ženam, niti otrokom.

Naše znanee je zlasti pretresla novica o vzetji Bistrice, kjer je bil rojen staroplenzski duhovnik Janez. Tudi njegov brat in sestra z vsemi otroki so padli pod meči husitskimi.

V plzenske okolici se je zbiral narod h krepkemu uporu proti Žižki, ker tu je bila katoliška stranka zelo močna in je štela tudi mej graščaki in vitezi mnogo privržencev.

Na čelu te stranke je bil že imenovani Bohuslav iz Svamberka. V njegovej službi je bil Bořek z Ledkova.

Bohuslav iz Svamberka je spoznal naglo v mladeniču neustrašeno in junaško srce in vse lastnosti pravega junaka in si ga je izvolil ne gledé na njegovo mladost za svojega prijatelja.

Kako so se zveselili na Radinjah, ko je dobil Hrdonj list iz Krasikova in bral poročilo Bohuslava iz Svamberka: „Tudi ti naznanjam, da sem tako srečen, da imam v vojski sicer mladega moža ali jako odličnega po bistroumji, hrabrosti in poslušnosti. To je sin tvojega predhodnika na Radinjah, Bořek z Ledkova, katerega gotovo tudi osebno poznaš, ker mi je pripovedoval, da te pozna, in sem ga slišal govoriti o tebi z največjim spoštovanjem. Ta mladenič je poleg vse svoje hrabrosti mirne narave in ljubljene vse vojske.“

Ta hvala je razveselila vse, zlasti gospodičino Eliško.

* * *

Jesen se je že bližala koncu. Tu je iznenadil vse na Radinjah nepričakovan obisk.

Jaroslav s Štenovic se je prikazal najedenkrat. Skoro celo leto je bival daleč od očetovega posestva in prišel je ob enem obiskat stare svoje prijatelje. Razven tega je hotel izpolniti še drugo, težjo nalogo. Žižka ga je poslal v Plzen in okolico, da bi poizvedel razmere v deželi, kaj dela narod, kakega mišljenja je, ali bi se ne dal pridobiti za Žižko.

Kako se je izpremenil Jaroslav v tej kratki dobi, v enem letu! Njegov obraz je ogorel, oči se

svetijo, vsa postava je videti debelejša; poznalo se je, da je živel ves čas, kar je bil od doma, v glasnem bojnem taboru, v družbi divjih bojevnikov.

„Stojiva sedaj v dveh nasprotnih taborih, gospod vitez“, rekel je starejšemu svojemu prijatelju pozdravivši ga in mu stisnil roke, „vendar mislim, da to ni napoti najinemu prijateljstvu. Razven tega pa tudi upam, da se bodeva skoro oba bojevala pod skupnim praporjem.“

„Tudi jaz si želim tega. Ali vedi, gospod, da ne zapustim praporja s srebrnim levom, praporja svojega kralja.“

„Ko bi poznal dobro Sigmunda, ki se upa nazivat se kralja češkega, odrekel bi se gotovo njegovi službi.“

„Ne poznam ga sicer, čeprav vem, da ni podoben Karolu, svojemu očetu. Tudi pokojni Vaclav je imel mnogo slabostij, vendar sem mu služil vedno zvesto. Mislim, da bi vladal kralj dobro, ako bi se ne upirali plemenitniki, ako bi poslušal svete dobrih mož, katerih, hvala Bogu, še ne manjka na Češkem. Kaj dosežete s svojim uporom proti njemu? Ne mislite, da si dobi lahko tako zgodaj krono. Zbere na vas vojsko iz celega kraljestva; ne veste, da je nemški cesar; in uniči vas. Potem trpite vi in vsa domovina. Zato bi morali že iz ljubezni do domovine odložiti orožje; prepričan sem, da po mirni poti dosežete več, kakor z orožjem.“

Kalistrovega zaklada potrebnost znaša 3991 gld., pokritje ravno toliko.

Waldheimovega zaklada potrebnost znaša 824 gld., pokritje 875 gld., presežek 51 gld.

Wolfovega zaklada potrebnost znaša 97 gld., pokritje 1906 gld., presežek 1809 gld.

Dr. Tomanovega zaklada potrebnost znaša 336 gld., pokritje ravno toliko.

Engelshausnerjevega zaklada potrebnost znaša 1177 gld., pokritje 1142 gld., primanjilja 35 gld.

Flödnigg-ovega zaklada potrebnost znaša 2336 gld., pokritje 3514 gld., presežek 1178 gld.

Josipine Hotschevarjeve podporne ustanove potrebnost znaša 1176 gld., pokritje ravno toliko.

Računski sklepi za leto 1889 in proračuni za leto 1891 so bili brez debate potrjeni.

Tu še dostavimo, da Holzapfelnova ustanova za gluhanost, katere pa nima deželni odbor v svoji upravi, znaša že okoli 253.000 gld., in da bode še v tem zasedanju deželni odbor predložil načrt o zgradbi deželne gluhanemnice. (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. oktobra.

Notranje dežele.

O notranji politiki grofa Taaffe-ja piše „Pester Lloyd“, da je samo pri najpoglavnejšem svojem delu doživela žalostno iznenadenje. V Čehih dobiva namreč vpliv oni življenj, ki v slučaju vojske z Rusko ne podaja posebnih zagotovil zvestobe do države, sploh po deželah silijo na površje klerikale, ki so prevzeli vodstvo antisemitov iz maščevalnosti, ker se jim ni ugodilo v šolskem vprašanju, ki tudi niso nikakor zanesljivi. Toda z rastočo močjo Mladočehov ni le v nevarnosti zistema Taaffe-jeva, marveč tudi državni dualizem, ki sloni na domnevanju, da naj v vsaki državni polovici jedna narodnost obdrži nadvlado (!). Ta nadvlada pripada seveda nemški narodnosti. Ume se pa po sebi, da se to ne more zgoditi takoj, da je treba zato prehodne dōbe. Vprašanje je torej sedaj, kdo da bode Taaffejev naslednik, da se doseže poravnava med strankama brez škode za skupno državo. Posredovalno ulogo naj bi prevzeli Poljaki; zato bi bil poljski ministerski predsednik najsposobnejši, da dožene, kar se ni posrečilo Taaffeju. Poljaki so sicer Slovani, a niso panslavisti, in nikoli se niso odtujili liberalnim idejam. — Vselej je bilo še slabo za Avstrijo, kadar so se jeli Ogrji vmešavati v notranje stvari naše državne polovice, in tudi sedaj to ni dobro znamenje. Zahvalimo pa ogrski list, ki trdi, da Slovani in avstrijski konservativci niso zanesljivi podložniki, zakaj zvesti podložniki cesarju so v Avstriji samo Ogrji, to so pokazali 1848. in 1849. leta; hvaležni smo mu pa tudi, da je tako odkrito povedal, da je dualizmu namen, v Avstriji pripomoči Nemcem in Ogrom do nadvlade, druge narodnosti pa polagoma zatreti.

Deželni zbori. — V dolenje-avstrijskem deželnem zboru je tožil dr. Lueger, kako čudno da se je veda policija vzletila pri volitvi v tretjem volilnem okraju; zdelo se je, kakor da bi želela konflikt z ljudstvom; sicer mu je znano, da vlada ni naklonjena združenim kristijanom, vendar želi, da se tudi njim izkazuje jednaka pravica; v

istem smislu je obsojal dr. Scheicher obnašanje okr. glavarja v Neunkirchen-u. — V tirolskem dež. zboru so izročili poročilo deželnega odbora o vravnavi pokojnine za ljudske učitelje posebnemu odseku, da se o njem vnovič posvetuje. — V češkem deželnem zboru predlagal je Schmejkal v imenu svojih nemško-liberalnih tovarišev, da naj se predlog v deželnem kulturnem svetu saj v osmih dneh pretrese v odseku in da naj se zatem postavi na dnevni red posvet o predloženem zakonu za posamezne kurije. Nemci hočejo, da se stališče hitro pojasni, vzlasti zato, ker je od tega odvisno, ali se Nemci vdeležijo deželne razstave, ali ne. V prihodnji seji bodo razpravljali o tem predlogu, ki bode, ker je krivičen, gotovo zavrnjen. — Solnograški deželni poslanci so izvolili v deželni odbor dva konservativca, jednega liberalca in Lienbacherja; ker so torej v odboru z deželnim glavarjem dva liberalca in dva konservativca, bode seveda Lienbacher jeziček na tehtnici imel in bode odločeval o usodi deželnega gospodarstva. Kakor se vidi, ne moremo utajiti političnih vrlin Lienbacherjevih.

Praški župan dr. Šolc je po preteku treh let odložil svojo častno službo. Ker je po političnem mišljenju Staročeh, najbrže ne bode več izvoljen, dasi je vzorno vodil v teh letih mestno občino; za naslednika se imenuje dr. Milde, ki je bil Staročeh, pa se sedaj nagiblje na mladočeško stran.

Ogrski abornici je predložil kupčijski minister načrte, da se podpravi ogrska severo-vzhodna železnica, ter da se delavci, nastavljeni pri obrtih in tovarnah, zavarujejo za slučaj bolezni. — V odseku je grof Csaky zagovarjal svoje razglase glede na vpisovanje krščencev v matrike, ter poudarjal, da nižja duhovščina, ki se jim je protivila, nima pravice določevati, kaj je dogma, in kaj ni. — To je pač res, a še veliko manj pravice zato ima grof Csaky kot lajik. Vidi se pa iz tega, kako žalostno ulogo igrajo nekateri ogrski vladni škofje. — Srbskim zastopnikom je zatrjeval naučni minister, da bode skrbel za samostojnost srbske cerkve in se je v tem oziru že v dogovoru s srbskim patrijarhom Brankovićem tega spominjal; pred vsem se v kratkem skliče zbor srbskih škofov, ki se bode med drugim razgovarjal o imenovanju škofa temešvarskega; država se v to stvar, ki je strogo cerkvena, ne bode vtikala; slednjič zavrača minister časniška poročila, kakor da bi bilo kako nasprotje med njim in med patrijarhom. — Lepi so ti Sirenini glasovi, vabljeni za Srbe, in najbrže da bodo dosegli svoj namen: srbska cerkev naj tudi v prihodnje hlapčuje ogrski samovladi.

Vnanje države.

Rim. Pogajanje med sv. Stolom in pruskim zastopnikom Schlözerjem se je zopet pričelo, kakor hitro se je Schlözer povrnil v Rim. Pri tem pogajanju gre za imenovanje novih škofov za Strassburg in Poznanj. Za prvoimenovano škofijo je predlagal sv. Stol tri kandidate, in ti so abé Otto, bivši tajnik umrlega škofa štrasburškega in dva škofjska vikarja katera imata sedaj v rokah upravo omenjene škofije. Kakor se sploh meni, ne bode pruska vlada ugovarjala imenovanju enega izmed navedenih kandidatov za škofa štrasburškega, pač pa utegne imeti imenovanje škofa za Poznanj svoje ovire, in sicer iz narodnostnih ozirov.

Švica. Zvezni svet je pisal zveznemu komisarju zaradi rogoviljenja in pretenja švicarskih framonov naslednje: Opozarjamo Vas, da pozovete liberalni odbor na odgovornost zaradi njegovega pretenja ter ga ostro posvarite. Naznanite mu tudi,

da utegnemo sodnijskim potom ali vojaško silo postopati proti njemu. Deseti polk je že zato pripravljen, čegar 28. in 29. batalijon buda najprvo poslana proti framonom uporabi. Tega odločnega koraka zveznega sveta so se frasoni neki toli prestrašili, da so ga prosili odpustanja in ga tudi zadobili.

Belgija. Iz Bruselja se poroča dne 15. okt.: V sled nemirov na vseučiliščih je prosil vseučiliški ravnatelj za odpust, toda želji njegove se ni ugodilo. Sočasno je omenil Philipson dijaškemu odboru, da bi rad pojasnil, kar ga niso razumeli ter prosil, naj ga na prihodnjem shodu pasté govoriti. Akademski svet je imel popoldne sejo. Ob enem vršil se je veliki dijaški shod.

Anglija. Kakor zagotavljajo politični krogi v Londonu, namerava angleška vlada popolniti zborniško zasedanje, katero se prične dne 24. novembra, s socijalno preosnovo. Imenovani krogi pričakujejo v tem smislu vladnih velevažnih predlogov. Sočasno bo stopil sedanji državni tajnik za Indijo, John Gorst, na mesto Matthews, kot minister notranjih zadev.

Turčija. V Selevciji v Siriji se je nedavno pripetil strašen zločin. Druzi v zvezi z Armenci so po noči razstrelili del tamošnje vojašnice. Štirideset turških vojakov je našlo pri tem nepričakovano smrt. V splošni zmešnjavi je drla oborožena četa proti poslopju tamošnjega guvernerja, katerega je umorila in ugrabila njegovo imetje. Na to so divjali zločinci po jetnišnici, iz katere so osvobodili v njej zaprte Druze.

Izvirni dopisi.

Iz Ljutomera, dne 15. oktobra. (Otvorjenje železniške proge od Radgone v Ljutomer) se je vršilo na dan sv. Terezije z veliko slavesnostjo. Ljutomerski okraj in trg sta storila vse, kar sta premogla, da se je ta za Ljutomer pomenljivi dan lepo in dostojno proslavil. Največ je k slavnosti pripomoglo krasno jesensko vreme. Tržani so okinčali trg in cesto do kolodvora z zelenjem in zastavami. Ljudi je prišlo od vseh strani brezštevila, parado so delali verženski strelci, ndje ljutomerskega gasilnega društva in velik banderij kmetskih fantov na čilih konjih v narodni obleki.

Ob 11. uri je pridrdralo nad 30 kočij na kolodvor za odlične goste, ki se imajo s prvim vlakom pripeljati. Točno ob 11. uri 40 minut pridrdra lepo okinčani vlak počasno in veličastno na kolodvor. Ko izstopijo visoki gostje in gospodje, med njimi kupčijski minister marquis B a c q u e h e m, cesarski namestnik baron K ü b e c k, deželni vojaški poveljnik vojvoda W ü r t e n b e r g, deželni glavar grof W u r m b r a n d itd., zaklicalo je zbrano ljudstvo gromovito „živio!“, da se je zrak tresel. Z omenjenimi gospodi se je pripeljalo še mnogo druge gospode, zlasti mnogo deželnih poslancev iz Gradea, med njimi dr. Lipold in naš novi poslanec g. dr. D e č k o.

Po običajnem sprejemu in pozdravu so visoki gospodje posedli v kočije in potem je bil veličasten sprevod od kolodvora na veliki trg. Njih prevzvišenosti kupčijskega ministra in cesarskega namestnika je spremljal ob straneh banderij, ne-

„Ne bojimo se jeze cesarjeve, tudi ne njegove vojske nabrane po celem cesarstvu. Pokazali smo že večkrat, da jeden mož z naše strani velja in premore več, kakor njegovih deset najetnikov, ki se ne bijejo za noben vzvišeni cilj, temveč za ubog denar. — Pa ostaniva vsak pri svojem. Žalibog vidim, da ne misliš zapustiti cesarske službe. Žička je upal od tebe, gospod, kakor od prijatelja iz otroških let, kakor dobrega prijatelja do poslednjega časa, da se udaš njemu in mu podaš grad Radinje. Premisli to, gospod, postavi na grajski stolp slavni Žičkov prapor, kateri je še povsod viteški in zmagovalno zavihral, in bo tudi na tvojem gradu, ako se ne udaš.“

Vitez ni odgovoril na te besede ničesa. Štenoviški vitez je spoznal, da je njegovo molčanje dovelj jasen odgovor. Poznal je predobro trdno voljo Hrdonjevo in ga ni zato več nadlegoval s svojimi prošnjami in ga ni silil v službo Žičke.

Razven tega je imel gospod Jaroslav tudi druge vzroke, ki so ga privedli na Radinje. Vendar si ni upal omeniti jih, in to tem manj, ker ga je že njegov oskrbnik na stenoviškem gradu poučil, v kakej milosti je Bořek z Ledkova pri gospodičini Eliški, kako je zbojela na smrt le radi njega, da se je ravno sedaj malo pozdravila, in ji sam oče ne brani več, ljubiti Bořek-a. Oskrbnik ni samo gledal na gospodarstvo, temveč tudi na gospodičino z Radinj, kako se vede proti Bořek-u. Vendar ga

gospodar zato ni posebno pohvalil, še nevoljen je bil, ko mu je vse povedal.

„Vidiš, za moj trud, tako neprijeten posel iz ljubezni do svojega gospodarja sem dobil le neuljuden pogled.“ Tako je pripovedoval oskrbnik svoji ženi Hati, ki mu je pomagala najbolj pri tem delu, ki se ni podal slugi Štenoviškemu, kateri je bil bolj vaje orožju.

„Ta pogled ni veljal tebi, le tvojemu poslu, in gotovo ti ostane tvoj gospod vedno naklonjen,“ tolažila ga je Hata.

In imela je tudi prav.

Gospod Jaroslav se je poslovil uljudno od Hrdonja z Dubinjan, uljudno se je poslovil od Eliške. S težkim srcem je zapustil sobo, kjer je bival tolikrat in se čutil tako srečnega, ko je gledal v mili obraz gospodarjeve hčere, poslušal njene sladke besede, gledal njeno vitko postavo. Tedaj je sanjal o preveliki sreči, tedaj je imel sladko nadejo, da bode mogel kedaj Eliški reči: „Draga moja žena“ in zaslišati od nje za odgovor: „Mili, mili mož“. Ah, nade te so se razpršile, zamrle v njegovim srci. Ta, h kateri je pogledoval kakor h kakemu višjemu bitju, zavrgla je njegovo ljubezen in osrečila s svojo ljubeznijo moža, kateri je ni bil vreden po njegovem prepričanju. Kakšne misli so ji prišle v glavo in kako se je dalo njeno srce zavesti k brezpametnemu činu, mislil je ubogi Jaroslav.

Gorko je stisnil deključino roko, poslavljaje se

in govoril močno ganjen: „Bodi srečna, gospodična Eliška, bodi zelo srečna. Morda se ne bodeva videla nikdar več. Mene zove dolžnost na bojno polje, mej vojaške vrste. Morda umrem tam. Ako zaslišiš, da je padel Jaroslav s Štenovic na polji, pomoli zanj pobožno očenaš. Bil ti je prijatelj. Ako me pa Bog ohrani pri življenji, zapovej, ako boš potrebovala česa od mene, in zelo bom srečen, ako ti bom mogel pomagati. Bodi srečna, zelo srečna.“

Na ogorelem lici mladega Husita se je zasvetila solza.

Ni dolgo bival Jaroslav na svojem gradu; zapovedal je, kako se morajo utrditi nasipi, in izročil grad v varstvo zvestega oskrbnika, pomnožil število oborožencev in odjezdil v svet.

Eliško so pretresle njegove besede. Znala je dobro, kakor more znati le dekle, ki nosi v srei ljubezen, kako žalost čuti Jaroslavovo srce. Primerjala ga je mnogo, mnogokrat z Bořkom, ali vselej se je pokazala Bořkova postava svetlejša in Jaroslavova podoba je izginila v senci.

Bila je zopet zima.

To zimo se niso belile češke planjave od belega snega; temveč rudečile od krvavega škrlata. Pobarvala jih je kri tisočeri — otrok jedne domovine morečih se med seboj.

Na Radinjah in v celi plzenski okolici je bilo do sedaj tiho, mej tem, ko je po vseh čeških krajih pretila groza krvave domače vojske. (Dalje sledi.)

kateri gospodje in gospe pa so morali še na kolo-dvoru čakati, da so vozovi drugič po nje prišli. Kdor ni mogel sedežev na vozu dobiti, je moral peš iti. Z vlakom se je iz Gradca pripeljala tudi vojaška godba, ki je na velikem trgu pred navlašč za to svečanost postavljenim šotorom svirala, dokler je Njih prevzvišenost cesarski namestnik v okrajnem glavarstvu v avdijenci sprejemal duhovništvo, c. kr. uradnike, odbor okrajnega zastopa, občinski odbor in učiteljstvo. Ob 1. uri je bil v omenjenem šotoru obed, katerega pa se niso mogli niti vsi povabljeni vdeležiti, ker je bilo v šotoru premalo prostora. Obed je trajal do 3. ure, potem pa so se spet gos-podje v kočijah odpeljali na kolodvor in ob 1/4. uri z vlakom nazaj proti Radgoni, samo vojaška godba je še ostala ter igrala popoldne in zvečer na trgu, da Ljutomeržani ne bi prehitro pozabili teh slovesnih ur, in da ne bi tuje prehitro domov odšli. Napit-nice pri obedu so bile kratke in navadnega zadržaja, samo deželni glavar je bojda nekaj ostreje govoril, pa ga je cesarski namestnik takoj z „nekaterimi treznimi besedami“ zavrnil.

Od 16. oktobra naprej je ta železniška proga javnemu prometu izročena. V Ljutomer prihaja vlak vsak dan trikrat in ravno tolikokrat odhaja v Rad-gono in dalje. Od Ljutomerske do radgonske postaje vozi vlak 1 uro 40 minut; postaje so v Križevcih, Bučevcih, pri Radinski Slatini in v Radgoni; osebe pa sprejemajo se tudi na Moti in pri svetem Petru pri Radgoni. Ljutomer, ki je bil do zdaj „daleč tam doli“ v zadnjem kotu pri ogrski meji, stopil je z železnico v bližnjo dotiko z daljnim svetom, in Ljutomeržani pričakujejo, da bode po njihove pridelke zdaj več kupcev prihajalo in da bodo boljše ceno ponujali, kakor poprej, zlasti za njihovo zlahtno vino in za plemenite konje. Da bode železnica gmetni napredek tega okraja močno pospeševala, o tem ne dvomimo, ali kako bode v verskem in narodnem oziru, to Bog vé, prihodnost pa bo pokazala.

S Pohorja, dne 14. oktobra. (Najboljše doma.) Med poslednjimi svojimi dopisi priobčil je „Slovenec“ dopis iz Slavine, iz katerega posnamemo, kako sili naše ljudstvo tam ob Pivki v Ameriko. Ker je tudi z našega gorovja „Slovenec“ donašal že poročila, kako so nekateri odšli in kako tam živé ter se je jeden izmed teh pred nekimi tedni vrnil, pa si dovoljujem tu na kratko opisati in priobčiti nekatere zanimivosti, ki sem jih čul od dotičnega na svoja ušesa.

„Bili smo trije“ — pripovedoval je — „ki smo se podali preskrbljeni z vsem preko Dunaja in Nemčije v Hamburg in od tod na parobrod, ki je nas ponesel v Ameriko. Akoravno smo zapustili vsi domá svoje žene in kopico otrok, bili smo vendar na potu do morja kaj dobre volje. Vsi smo sanjali le o sreči in bogastvu, ki ga nagrabimo polne roké v Ameriki. Pa vožnja po morju, ta ni bila več tako vesela. Meni sicer ni bilo nič; toda obeh mojih to-varišev lotila se je huda morska bolezen, tako, da več dni nista vstala iz postelje. Pa ne le samo ona dva, skoro vsi potniki na parniku borili so se s to boleznijo ter hodili sémtertja bledi in slabi. Imeli smo lahno burjo, vsled česar so bile posledice bo-lezni še večje. Vsa hrana na parniku je bila takšna, da se mi še sedaj gnjusi pri spominu ná-njo. Vse je smrdelo po premogu, tudi voda, katero, shra-njeno blizu parnih kotlov, so nam podajali popol-noma toplo. Začeli smo se pritoževati nad postrežbo, a to tem več, ker so nas celó mornarji k temu šuntali, češ, da naj nam dadó pošteno hrano, saj smo jo pošteno plačali. To je sicer nekaj pomagalo, a le toliko, da so nam k vodi donašali ledú, a kavo pa smo še dalje morali piti brez sladkorja. Čez nekaj dni pa je tudi mojima tovarišema odleglo, tako, da smo, prišedši na novi svet, mogli takoj na-potiti se dalje od obrežja in poiskati si delo.

Prva naša postaja, kjer smo našli delo, bila je Petersburg. Dasi so delavci bili iz vseh strani svetá, so „basi“ (palirji) znali le angleški in nekoliko tudi nemški jezik. Razumeli pa smo vsi trije le tri je-zike: namreč slovenski, nemški in jaz še vrhu tega italijanski. S pomočjo poslednjega govoril sem z zi-darji, ki so gradili železnico in kjer smo tudi mi prijeli za kramp in lopato. Dasi smo delali, kopajoč in odvažajoč prst, le 10 ur na dan, bila nam je vendar ta naglica, s katero se v Ameriki dela, pre-huda. Štirje priganjači stali in hodili so neprestano poleg nas in vedno se je glasilo njih povelje „shovel“ — „clasp“. To je trajalo zá-me skoro dva meseca.

Za takošno delo dobival sem na dan res po jeden dolar, toda moral sem ga tudi krvavo zaslužiti.

Na to prišel sem čez dva meseca k zidarjem in kamnosekom. Sedaj je bilo delo dosti lažje, a plačilo se je nekoliko zvišalo. Vendar še je poteklo par mesecev, predno sem dobival po dva dolarja na dan. Ker pa so mi vsi delavci priznali, da sem med vsemi jaz najboljši zidar in ker sem videl, da se je stari „bas“ začel bati zá-me, da je ne popiham drugam, začeli so mi tovariši prigovarjati, naj za-htevam še večjo plačo. Storil sem tako ter se od-peljal z dvema Kranjcema dalje v Ameriko iskat si dela. Vozili smo se na železnici dan in noč, toda dobili nismo nič. Sklenil sem torej, popustiti tova-riša ter vrniti se na prejšnje mesto. Med vožnjo nazaj zvedel sem za delo v Johnstownu, toda nisem ostal tam, ker sem moral še nazaj po svojo prtljago in tudi nekaj denarja imel sem še pri jednom tr-govcu spravljenega.

Mej tem prevzel je na prejšnjem torišču vod-stvo nad delavci namesto prejšnjega starega mladi „bas“, ki me je dobil nazaj prišedšega na kolo-dvoru. Očividno bil je našuntan od starega, naj me pridrži. In res me začne takoj nemški izpraševati, kam sem namenjen. Naznanim mu svoj sklep. Toda ni me pustil oditi. „Ostanite tukaj“, rekel je, „jaz sem vam porok, da dobite boljše plačo“. Toda kaj hočem tu? sem se izgovarjal, kjer je delo zavoljo pomanjkanja kopačev sedaj pri kraju. Kot zidar zemljo kopat vendar ne pojdem.“ „Ne, kopat ne pojedete, samo ostanite. Mi, ki smo vas najeli, mo-ramo vas tudi plačati in sicer dobite odslej po tri dolarje na dan, akopprav bi pohajali ves dan brez posebnega dela“. In ostal sem. Ko je prišel plačilni dan, t. j. 20. dan vsacega meseca, in smo ravno dozidavali širok železniški most, prišel je smehljaje se k meni in mi pomolil ovitek, v katerem smo de-lavci dobivali denarje, ter rekel: „No, gosp. Štruc, ali nisem bil mož-beseda? Le pogledjte!“ In ko po-gledam, stalo je res na ovitku, da dobim za ne polnih 27 dni dela po 3 dolarje, torej vkupe 81 do-larjev plačila. In odslej sem imel vsak dan po tri dolarje, čemur so se celó Angleži čudili ter me imenovali srečnega.

Takó je torej prišlo, da sem zaslužil v 12 me-secih 1600 gld. našega denarja. Lahko bi si bil opomogel in poplačal popolnoma zvoj dolg na kme-tiji, ako bi ne bilo prišlo vmes nekaj drugega, namreč bolezen. (Od tovarišev, ki sta šla z menoj v Ameriko, sevé nobeden ni imel toliko plačo nego jaz.) Ko pa zbolim in sem bil tako za delo nespo-soben, bil sem tudi poleg prihranjenega denarja brez postrežbe. Tam v Ameriki ne poznajo dosti sočutja, tam poznajo le „bussines“. Tovariša sta sicer nekaj časa skrbela zá-me, pa ker sem sam razvidel, da sem njima le v nadlego in da pri svojih letih tudi potem, akopprav ozdravim, ne bom tako trden za delo, kakor poprej, začel sem misliti ter se konečno istinito povrnil na svoj dom.

Nazaj gredé vozil sem se na francoski kup-čijski ladiji, ki je plavala dosti počasneje, pa ker je bila težko naložena, ni se dosti zibala. Zato je bila vožnja tudi vkljub moji bolehnosti kaj prijetna, po-sebno ker je bila postrežba prav izvrstna. Pa kaj je tudi prijetnejšega, nego vračati se v domovino? Na mojo kmetijo domá so sicer že kar prežali, češ, da mi jo odkupijo, kakor hitro le količkaj zinem o tem, pa še sedaj sem hvaležen bivšemu tačasnemu g. župniku, ki so me svarili, da tega ne smem storiti. Za spomin na Ameriko pa sem vzel seboj nekaj ondotnega denarja, namreč srebrni dolar, par desetice in tudi jedno nemško srebrno marko. Vidiš jih!“ — in pri tem mi je pokazal dotične srebrne novce. „Škoda zares, da nisem mogel toliko časa ostati v Ameriki, da bi bil poplačal ves dolg na kmetiji; pa ker je neki le moralo biti tako, naj se zgodi sveta božja volja!“

Tukaj imate torej kratek, a verno predložen opis potovanja v Ameriko in vrnitve iz tiste. K temu mi je treba še pristaviti, da ga je v Ameriki najhuje bolelo to, da ni mogel zahajati k službi božji, kajti v protestantovsko cerkev ga ni vleklo in katoličanov tjekaj tudi niso pustili. Katoliške cerkve pa ni v istem kraju. Lep kraj, pa kaj pomaga, ako prave vere ni? Amerikanci so me sicer večkrat po-praševali, ali sem že pisal in kedaj pridejo moje hčerke za menoj v Ameriko? Na to jim sicer ni-sem hotel dati določnega odgovora, v duhu pa sem obljubil, da ne pojde nobeden mojih otrok v Ame-riko, dokler živim. Tudi moj tovariš je na drugi strani morja dejal, da on niti pomisliti ne smé na

to, da bi se vozili kedaj njegovi otroci preko morja, da bi prišli tako v oblast odurni morski bolezni, ki je že njega toliko zvižjala. Oba pa sta mi zatrje-vala, da prideta sicer še nazaj na svoj dom in da bi se to že precej zgodilo, ko bi ne bilo morja in ostudne morske bolezni.

(Z Gorenjskega) se nam piše: V neki občini tukaj na Gorenjskem bode v kratkem času občinska volitev. Tam sedi zdaj na županskem stolu mož, ki po svoji mnogokratni izjavi ne veruje ne v Boga, ne v hudobca. Mož, kateremu so vsi sveti obrédi le „igrača“, duhovniki nič drugega kakor učitelji „morále“ in tisti, ki duhovnikov ne zaničuje, njihov hlapec; kdor pa moli in se posti — hinavec. Ta mož bil je menda v tridesetih letih le dvakrat v farni cerkvi. Drži pa se županskega stola, katerega je tako le z zvižčami dosegel, kakor klôp. Ta mož, ki je pokoj. g. župniku, ker ga ni hotel priporočati županom, toliko škode in toliko bridkih ur napravil, ta mož zdaj divja in besni proti tistim, katere pozná, da niso za-nj, ker ga predobro poznajo; a drugim, ki ga še ne poznajo in se ga bojé, pa se liže, kakor bi bil iz samega medú. Pozor volilci!

Dnevne novice.

(Deželni zbor kranjski) je imel danes drugo sejo, ki je trajala do 1/4. 1. uro. Na koncu seje je poslanec Šuklje stavil nujni predlog: „Deželni zbor naj sklène: Deželni odbor se pooblašča, da sme le-tošnji kredit za elementarne nezgode v znesku 4000 gld. prekoračiti do najvišjega zneska 4000 gld.“ Predlagatelj je utemeljeval svoj predlog s tem, da so požari letos v deželi provzročili velikanske škode na Gorenjskem, Notranjskem in Dolenjskem. Ker so dotični pogorelci v resnici pravi reveži, dolžnost je dežele, da jim s primernimi podporami priskoči v pomoč. Tudi gosp. deželni predsednik je toplo priporočil ta predlog in omenil, da je na njegovo brzojavno poročilo o nesreči cesar takoj naročil, naj se mu o škodi poroča obširneje, kar je g. deželni predsednik že sinoči storil. (Dobro-klici.) Predlog je bil na to soglasno sprejet. — Prihodnja seja bo prihodnji torek.

(Deželni zbor štajarski) je imel včeraj drugo sejo. Deželnemu zboru so predložena razna po-ročila in prošnje. Zboleli so poslanci Jerman, Bvess in Moscon. V finančni odsek so izvoljeni: Er. Attems, Endres, Jurtela, Kaltenegger, Kienzl, Kottulinsky, Neckermann, Pfrimer, Proboscht, Reicher, Vogel in Wunder. — V šolski odsek: Bayer, Hackelberg, Koller, Kautschitsch, Moscon, Offenluger in Robič. — V peticijski odsek: Kurz, Mayr, Moscon, Starkel in Thunhart. — V deželno-o-kulturni odsek: Hagenhofer, Heilsberg, Köberl, Kottu-linsky, Lipp, Ra d e y in Sutter. — V občinski odsek: Bärnfeind, Bayer, Portugall, Posch, S e r n e c, Störk n Thunhart. Nato so bile potrjene brez debate vse volitve. Danes je bila tretja seja.

(Iz isterskega dež. zbora.) Deželni odbor je v posebnem poročilu nasvetoval zboru sledeče: 1. Volitev poslancev g. J e n k a in g. M a n d i č a naj se izroči verifikacijskemu odseku, ker je proti tej volitvi došel brezimen ugovor iz občine Podgrad. 2. Volitev g. M a r i n o n a (za mesti Pulj-Vodnjan) naj se izroči istemu odseku, ker je vložilo ugovor nad 50 uradnikov c. kr. mornarice. 3. Volitev g. dr. S t a n g e r a naj se odobri, četudi so se pri volitvi vršile nekake nepravilnosti.

(Iz Radovice) se nam piše: Danes [15. t. m. si je okrajni glavar gosp. dr. H i n t e n l e c h n e r ogledal naše pogorišče. Škoda je cenjena na 80.000 gl. Četirje ljudje so težko ranjeni, dva lahko. Zgorelo je tudi denarja v gotovini; tako, da le enega na-vedem, je temu zgorelo tisoč goldinarjev, katere si je bil prislužil v daljnji Ameriki. Več sto dreves je obžganih. Če Vam še povem, da je trtna uš večji del novih naših vinogradov okrožila, deloma končala in da svinje bolehajo, nekoliko jih je že poginilo za perečim ognjem, kakor je konštatoval črnomeljski g. okrajni zdravnik, naslikal sem Vam v kratkih po-tezah naš žalosten položaj.

(Premembe pri učiteljstvu.) Začasna učitelja na ženskem oddelku c. kr. pripravnice v Gorici gosp. Julij pl. Kleinmayr in g. Anton Fras sta ime-novana za glavna učitelja, in sicer prvi na priprav-nici v Kopru, drugi na ženskem oddelku v Gorici. Profesor na učiteljski pripravnici v Kopru g. dr. Fr. Kos je dobil mesto glavnega učitelja na ženskem oddelku goriške pripravnice.

(Premembe na ljudskih šolah.) G. A. Požar pride za nadučitelja v Boštanj; g. G. Spetzler na drugo učno mesto v Trebnje; g. F. Schiffner je premeščen iz Starega Trga v Ružnik; g. Fran Kalan pride iz Čateža v Šmihel pri Novem Mestu; g. M. Janežič pride z Vač v Peče; g. J. Jeršek, učitelj v Križih, postal je stalni učitelj na tem mestu in g. Fr. Kramar je dobil stalno službo v Škofji Loki; g. Fr. Jaklič je postal nadomestni učitelj na Barji; g. K. Pikl pride iz Hrenovic v Prežganje; g. B. Campa na Vače; g. Fr. Lužar v Št. Lambert; gđ. Wruss pride z Iga za stalno k D. M. v Polje, na njeno mesto pa gđ. Ana Praprotnik; na trirazredni dekliški šoli v Novem Mestu ste stalno umeščeni gđ. H. Rozina in gđ. M. Clarici; na trirazredni dekliški šoli v Kočevji gđ. T. Fridrich za drugo in gđ. Ida pl. Langer za tretje mesto; gđ. L. Rozman pride iz Kroke v Selca; gđ. Viktorija Praprotnik ostane v Postojini; v Cerklje pride gđ. Fr. Pogačnik. gđ. Ana Roth je postala stalna učiteljica v Komendi; gđ. Marija Souvan stalna učiteljica v Trnovem; gđ. Marija Blahna pride iz Dol. Vasi v Ribnico; gđ. A. Fleš v Dobropolje.

(C. kr. kmetijska družba kranjska) ima svoj občni zbor v četrtek dne 30. oktobra ob 1/2 9. uri dopoldne v mestni dvorani v Ljubljani.

(Vozni red) na železnici iz Spielfelda pro Radgone v Ljutomer je: Iz Spielfelda odhaja zjutraj ob 7. uri 30 m. in ob 2. uri 3 m. popoldne do Ljutomera. Iz Ljutomera ob 8. uri 5 m. zjutraj in ob 2. uri 25 m. popoldne do Spielfelda. Iz Radgone odhaja vlak v Ljubno ob 6. uri 10 m.

(Oskrbovalna usprejetišča.) S postavo o oskrbovalnih vsprejetiščih so se v štajarskem deželnem zboru prenatili, ker so jih ustanovili tudi na nekaterih krajih, kjer jih ni treba. Nekaj so jih že zaprli.

(Mariborska posojilnica) podeli za tekoče šolsko leto iz ustanove rajnega g. Fr. Rapoca trem velikošolcem podpore po 150 gld. Pravico do teh podpor imajo slovenski dijaki, posebno iz mariborskega in šoštanskega okraja.

(Glas iz-med občinstva.) Čitali smo v nekem listu, da sta v sredo dva redarja vjela nekda steklega psa, ki se je z dežele zaletel v Ljubljano. Drznelo se vprašati sl. mestni magistrat, ali je bil pes v resnici stekel, in kako je to, da mestni živinozdravnik o tem nič ne ve?

(Okrožnica) našega sv. Očeta Leona XIII., po božji previdnosti pepeža, o najtehtnejših dolžnostih krščanskih državljanov. — Poslovenil in vravnal L. Jeran, vrednik „Zgodnje Danice“. — Tak je naslov novi lepi knjižici, kjer nam podaja prečast. g. kanonik Jeran v lepem slovenskem jeziku točen in kolikor pri taki vednostni tvarini mogoče, domač prevod prevažne okrožnice Leona XIII. o dolžnostih kristijanov v naši dobi. Želja papeževa je, da se nauki te okrožnice razširijo po vsem svetu, kakor pravi papež sam v tem pismu škofom: „Vaša naloga je, skrbeti za to, da se ta naš glas razširi na vse kraje, da vsi spoznajo, kako potrebno je, da se res v dejanju spolnuje to, kar smo obravnavali v

okrožnici. — Tej želji sv. Očeta je ustrezno s slovenskim prevodom, in skrb slovenskih škofov in duhovnikov je, da to okrožnico razširijo med Slovence, da jo ljudstvu pojašnjujejo tudi v cerkvi; prevod ta je tem prikupnejši, ker je zaradi točnejšega pregleda okrožnica razdeljena v več poglavij, katera razpravljajo važnejše glavne misli. — Kdor je poskušal klasični latinski jezik Leonovih okrožnic zvesto in ob enem po domače prevajati v slovenski jezik, vé, da je tako delo zelo težavno; želimo torej, da bi Slovenci gosp. pisatelju s tem pokazali svojo zahvalo, da urno in obilo posežejo po tej knjižici, vzlasti še zato, ker je čisti dobiček namenjen v korist Jeranovim ljubljencem, — ubogim slovenskim dijakom. — Okrožnico bi zlasti iskreno priporočili omikanim Slovincem. — Zvezek po 8 kr. dobiva se pri g. pisatelju in v „Katol. Bukvarni“.

(Hrvatska vlada) je razveljavila prepoved uvažanja živine iz Istre; prepoved je bila izdana dne 27. aprila t. l., ko se je pokazala živinska bolezen v Istri.

(Duhovniške premembe v lavatinski škofiji.) Č. g. Fr. Dovnik, profesor bogoslovja v Mariboru, je dobil župnijo v Gor. Gradu. Č. g. M. Matek, zač. profesor bogoslovja in doktor kan. prava, je postal podvodja in č. g. Al. Meško zač. profesor naravoslovja v mariborskem semenišču. Č. g. L. Hudovernik, kaplan v Celju, pride za prvega kornega vikarja stolne cerkve v Maribor. Č. g. A. Rančigaj, pridigar cerkve M. D. v Celju, je postal drugi in č. g. J. Atteneder, tretji kaplan v Celju, pridigar cerkve M. D. v Celju. Č. g. J. Krančič, kaplan v Grižah, pride za tretjega kaplana v Celje in č. g. Al. Arzenšek iz Gor. Grada v Griže.

Telegrami.

Celovec, 16. oktobra. Pri današnji dopolnilni volitvi je bil izvoljen Franc Kirschner, posestnik in tajnik Baurbunda, soglasno za deželnega poslanca.

Praga, 17. oktobra. V deželnem zboru je prebral cesarski namestnik nemške spise. Ko so Mladočehi klicali „tudi češko“, opomnil je cesarski namestnik, da je dovoljeno vsakemu nemško ali češko govoriti. (Klici: Le poslancem!) Cesarski namestnik je prebral na to dotično mesto tudi češko ter opomnil, da bi bilo bolje privoščiti mu še nekaj časa, da bi svojo nalogo z ozirom na češčino boljše izvršil.

Potsdam, 16. oktobra. Danes so prepeljali krste cesarja Friderika in princev Waldemara in Sigismunda v novi mavzolej.

Neapolj, 16. oktobra. Na Monte Cristallini se je pri kamnolomu podsulo kamenje in zasulo šest oseb. Tri so mrtve, tri pa umirajoče izkopalili.

Carjigrad, 16. oktobra. Na povelje patrijarhov so ostale včeraj zaprte vse grške cerkve v Carjigradu in po vsej Turčiji. Zagotavlja se, da se je zgodilo to vsled nasprotij med turško vlado in ekumenskim patrijarhom, in da utegne dlje časa pri tem ostati.

Umrli s

15. oktobra. Marija Privšek, čevljarjeva hči, 1 mesec, Krakovski nasip 10, katar v črevih. — Norbert Mayer, nadporočnik sin, 23/4 leta, Gradišče 19, rhachitis.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		barometra v mm	termometra po Celziju			
16.	7. u. jut.	731.8	11.6	sl. zap.	jasno	67.00
	2. u. pop.	727.7	17.3	sl. jzap.	oblačno	dež
	9. u. zveč.	724.1	11.3	sl. vzh.	dež	sneg
Srednja temperatura 13.1°, za 1.6° nad normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafovo poročilo.)

17. oktobra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88 gld.	—	kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ 16% „	88 „	25 „	„
5% avstr. zlata renta, davka prosta	107 „	35 „	„
Papirna renta, davka prosta	101 „	30 „	„
Akcije avstr.-ogerske banke	980 „	— „	„
Kreditne akcije	305 „	60 „	„
London	114 „	75 „	„
Srebro	— „	— „	„
Francoški napoleonid.	9 „	09 „	„
Cesarski cekini	5 „	44 „	„
Nemške marke	56 „	47 „	„

Zahvala.

S tem izrekom svojo pristržno zahvalo vsem mojim prijateljem in znancem, zlasti tistim pevcem, kateri ste mi napravili podoknico pri mojem odhodu; posebno pozdravljam še enkrat vse svoje prejšnje pevce.

Vaš nepozabljivi prijatelj

Janez Carli,

prejšnji organist.

(1)

Škofjaloka, dne 16. oktobra 1890.

Pozor!

Lepa

prostorna in zračna soba

za stanovanje ter čisto nov, trdno zidan, na travrhah obokan in pred ognjem popolnoma varen **prostor za prodajalnice špecerijskega blaga in točenje naravnih poštenih žganih pijač, oddá se takoj** v enem najlepših krajev blizu Ljubljane, ležeč tikoma jako obljudene javne ceste, samskemu trgovcu ali pa vdovcu brez otrok pod jako ugodnimi pogoji v zakup. — Prostor ta utegne se kmalo razširiti tudi za večjo trgovino mešanega blaga.

Kdor želi to vsprejeti, oglasi naj se pri vredništvu tega lista, katero mu iz prijaznosti pové, kje ga čaka sreča.

(4—1)

Vsko!

Ako se do konca tega meseca ne oglasi še pet duhovnikov, bodo sanatorij zatvorili. Pač škoda za nas bolehače, ker v Iki je čez zimo najmilejše podnebje.

M. Lazar.

Predzadnji teden!

Dunajske razstavne srečke à 1 gl.

Glavni dobitek

50.000

gld. vrednosti.

11 srečk 10 gld.

2291 dobitkov.

6 srečk 5 gl. 50 kr.

Srečke po 1 gld. pri C. C. MAYER-ji v Ljubljani.

(20)